První výsledky léčby už jsou vidět

Kdybych osobně nechtěl bojovat a neviděl příležitost ke změně, byl bych do politiky nevstoupil.

Skandály posledních dnů spjaté s nedávnou minulostí hlavního města zastihly českou veřejnost už tak politikou značně otrávenou. Navíc tuto skepsi ještě prohloubily. Pokud bychom nekriticky vnímali všechny mediální zprávy posledních týdnů a měsíců, museli bychom propadat beznaději a podlehnout volání některé z dramatických výzev po změně celého systému. Takový závěr by ale byl nebezpečnou zkratkou.

Nevzhledný obraz Prahy ovlivňuje politické a společenské klima

Praha je výkladní skříní celé republiky. Samozřejmě že z tohoto unikátního postavení na jedné straně profituje. Na druhé straně se ale stává nenáviděnou, pokud se v této výkladní skříni objeví něco nepěkného. Navíc nevzhledný obraz hlavního města o to významněji ovlivňuje celkové politické i společenské klima nejen v Praze, ale v celé zemi. O dopadech na sympatie veřejnosti vůči ODS ani nemluvě.

Velmi obtížně se proto vysvětluje, že právě vyvolaný dojem není tak docela pravdivý, že situace není dokonale beznadějná. Proč tak soudím? Protože se kauza odposlechů vztahuje k minulosti. Ne k přítomnosti a už vůbec ne k budoucnosti.

Nabízí se působivé srovnání se světem medicíny. Boj s jakoukoli nemocí je nejtěžší, když ještě není vidět. O něco lepší je stav, kdy se objevují první příznaky a je možné problém lokalizovat a zahájit léčbu. V medicíně je tento posun od neviděné k pojmenované hrozbě často nejdůležitější – bývá to klíčový bod obratu.

V pražské politice jsme se do tohoto bodu nedostali včera nebo dnes, ale ještě před posledními komunálními volbami. I v medicíně se stává, že se některá poškození a skryté problémy odhalí až se zpožděním. S některými není v té době už možné udělat nic a nezbývá než vyhodnotit trvalé následky. Jiné ale nemusejí mít i přes svou závažnost tak vážné dopady na další život celého organismu. A to v těch případech, kdy se podaří najít efektivní léčbu. Bude znít odvážně, když řeknu, že právě v této fázi se nacházíme. Já si za tím ale pevně stojím. První výsledky léčby už jsou vidět. A musíme se vyrovnat s tím, že stále ještě v celém organismu nacházíme a odstraňujeme poškozenou tkáň. To ještě může nějakou chvíli trvat. Jedna ze zákonitostí medicíny se i v případě naší politické situace potvrzuje. Nezbytné radikální chirurgické zákroky bolí, zvlášť pokud jdou až na kost. Snažíme se je provádět co nejsystematičtěji a navíc předepisujeme taková opatření, která do budoucna budou problémům předcházet.

V kontextu posledních skandálních zpráv působí tento útěšný a nadějeplný pohled na politiku hodně kontrastně.

Nebojím se takového vyhroceného pohledu. Kdybych osobně nechtěl bojovat a neviděl příležitost ke změně, byl bych do politiky nevstoupil. Její stav na pražské i celostátní úrovni ve skutečnosti není tak špatný, jak se nyní šíří v médiích. Medicínských argumentů jsem pro to předložil už několik.

Výzvy zneužívající skepse jsou nedemokratické a riskantní

Přečetl jsem si v posledních dnech ve dvou nebo třech novinových komentářích, že teprve teď se dostavila pověstná blbá nálada. Bojím se, aby takové tvrzení neudusilo nebo přinejmenším nepřiškrtilo přívody okysličené krve, kterou současná politika tolik potřebuje. A ještě větší nebezpečí vidím v různých výzvách, které všeobecné skepse zneužívají ve svůj prospěch a daří se jim zakrývat, že jsou ve skutečnosti nedemokratické, nespolehlivé a mnohem riskantnější než osvědčený, i když někdy těžkopádný, systém zastupitelské demokracie.

Lepší uspořádání ale zatím nikdo nevymyslel. Zato známe z historie celou řadu na první pohled laciných a lákavých receptů, které jsme velmi draze zaplatili. Podobně se i v medicíně čas od času objevuje humbuk kolem nových snadných spásonosných metod. Běda ale, jak dojde na klinické prověřování a skutečný život.

Kdybych osobně nechtěl bojovat a neviděl příležitost ke změně, byl bych do politiky nevstoupil.